

„Nie rusz, co nie twoje!”

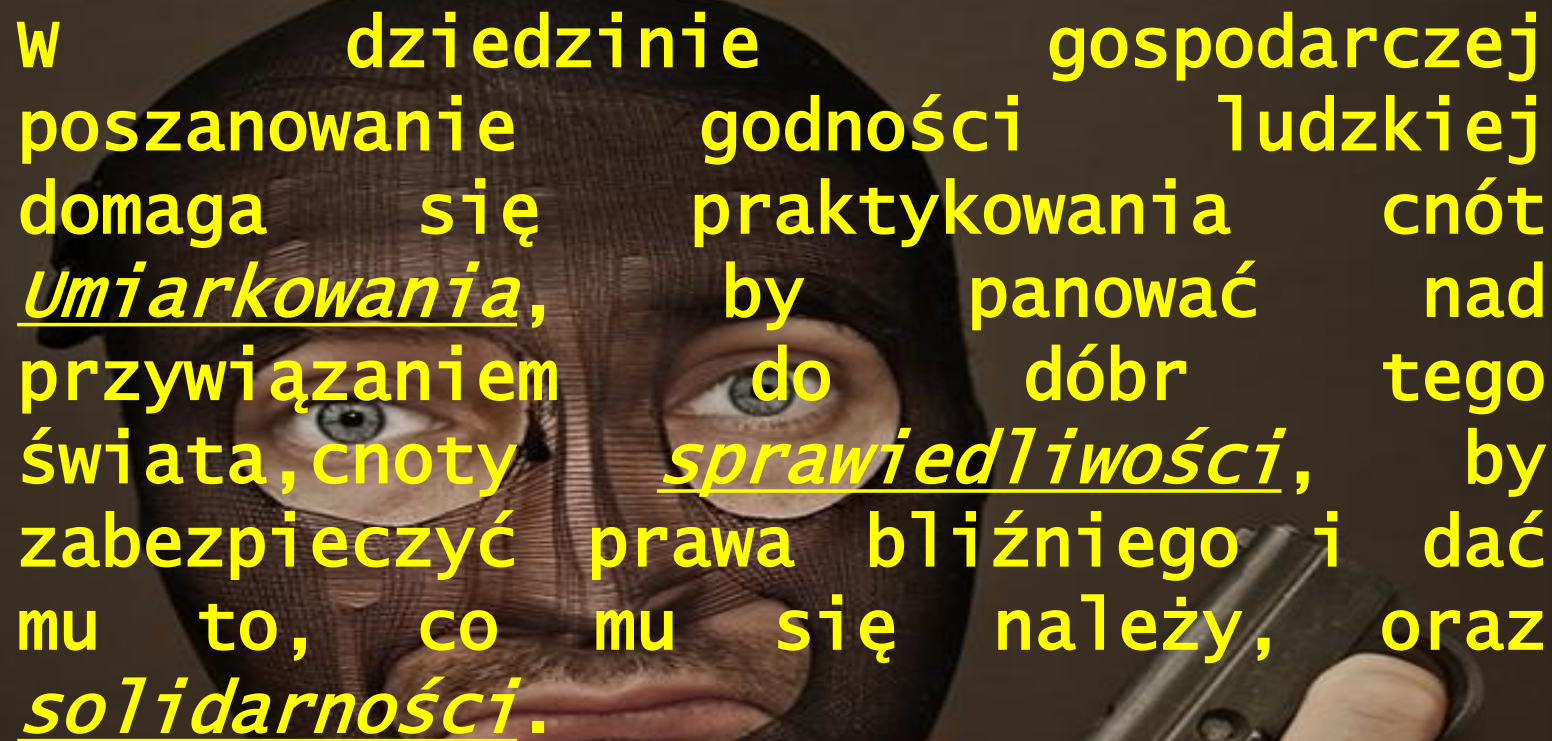
Rzecz o siódmym
przykazaniu

Treść przykazania

„Nie będziesz kradł”
(Wj 20, 15; Pwt 5, 19)

Poszanowanie osób i dóbr

W dziedzinie gospodarczej poszanowanie godności ludzkiej domaga się praktykowania cnót Umiarkowania, by panować nad przywiązaniem do dóbr tego świata, cnoty sprawiedliwości, by zabezpieczyć prawa bliźniego i dać mu to, co mu się należy, oraz solidarności.

Siódme przykazanie zabrania:

Kradzieży – która polega na przywłaszczeniu dobra drugiego człowieka wbrew racjonalnej woli właściciela.

Przywłaszczenia lub zatrzymywania – dotyczy to m.in. umyślnego zatrzymywania rzeczy pożyczonych lub przedmiotów znalezionych.

Oszustwa w handlu

wypłacania
niesprawiedliwych
wynagrodzeń

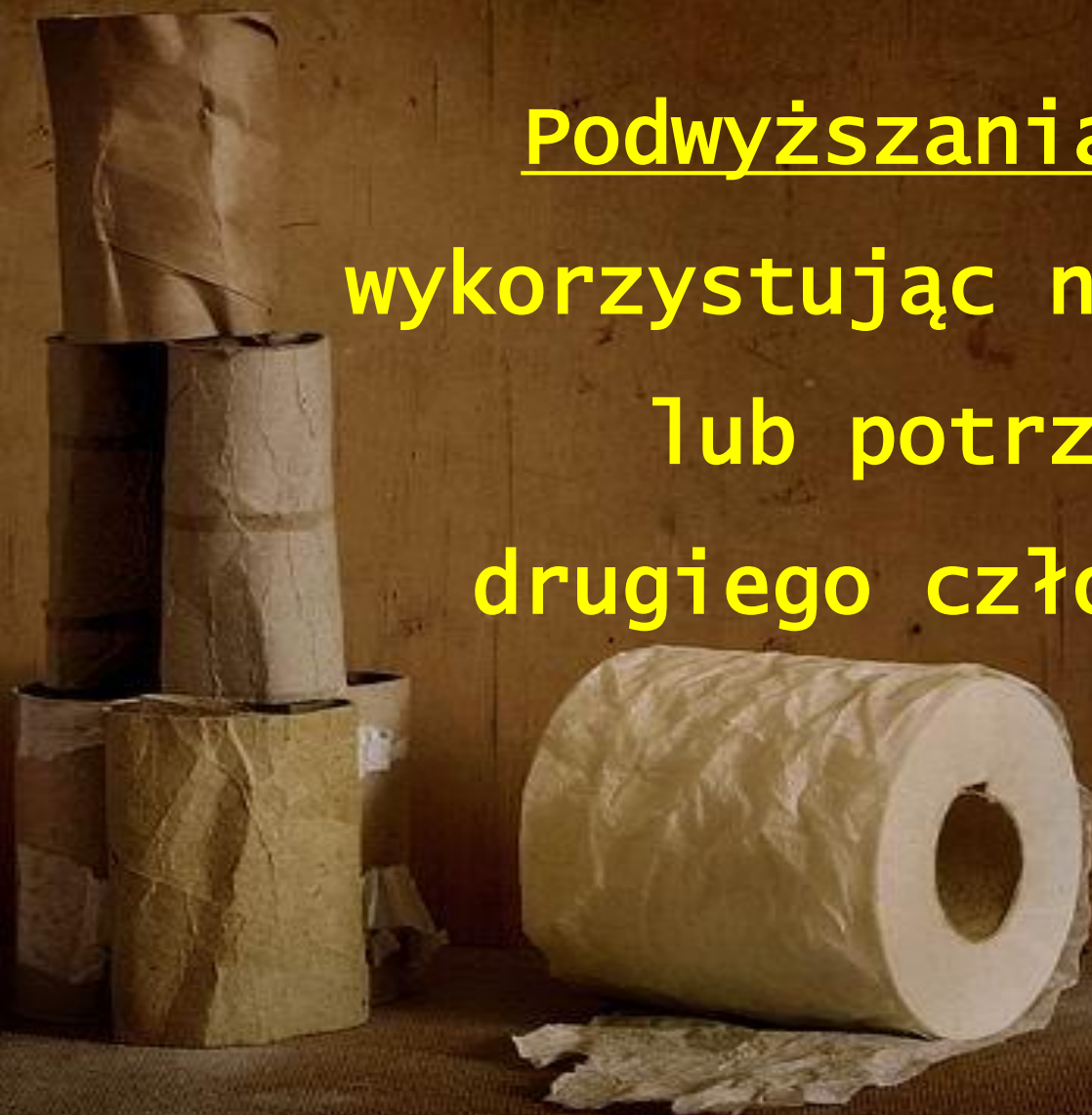

Podwyższania cen

wykorzystując niewiedzę

lub potrzebę

drugiego człowieka

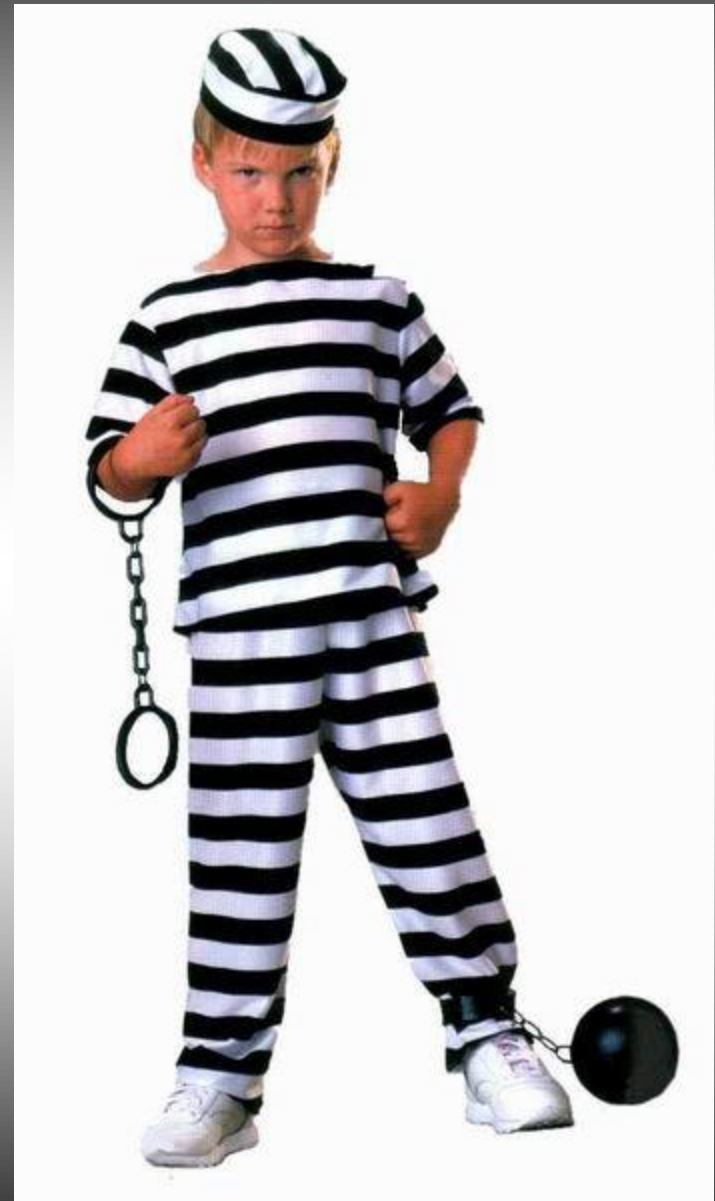
Korupcji przez którą wpływa się na zmianę postępowania tych, którzy powinni podejmować decyzję zgodnie z prawem.

Przywłaszczenie i
korzystanie w celach
prywatnych z własności
przedsiębiorstwa.

Przestępstwa
podatkowe,
fałszowanie
czeków
i rachunków.

Nadmierne wydatki, marnotrawstwo
oraz świadome wyrządzanie szkody
własności prywatnej lub publicznej.

Złego wykonywania pracy

Sprawiedliwość w VII przykazaniu

Formy sprawiedliwości:

- *Sprawiedliwość wymienna* – reguluje wymianę między osobami z uwzględnieniem poszanowania ich praw;
- *Sprawiedliwość legalna* – dotyczy tego, co obywatel winien jest wspólnotie;
- *Sprawiedliwość rozdzielcza* – dotyczy tego, co wspólnota winna jest obywatelom.

Gry hazardowe bądź zakłady nie są same w sobie sprzeczne ze sprawiedliwością. Stają się moralnie nie do przyjęcia, gdy pozbawiają osobę tego, czego jej koniecznie trzeba dla zaspokojenia swoich potrzeb i potrzeb innych osób. Namiętność do gry może prowadzić do zniewolenia.

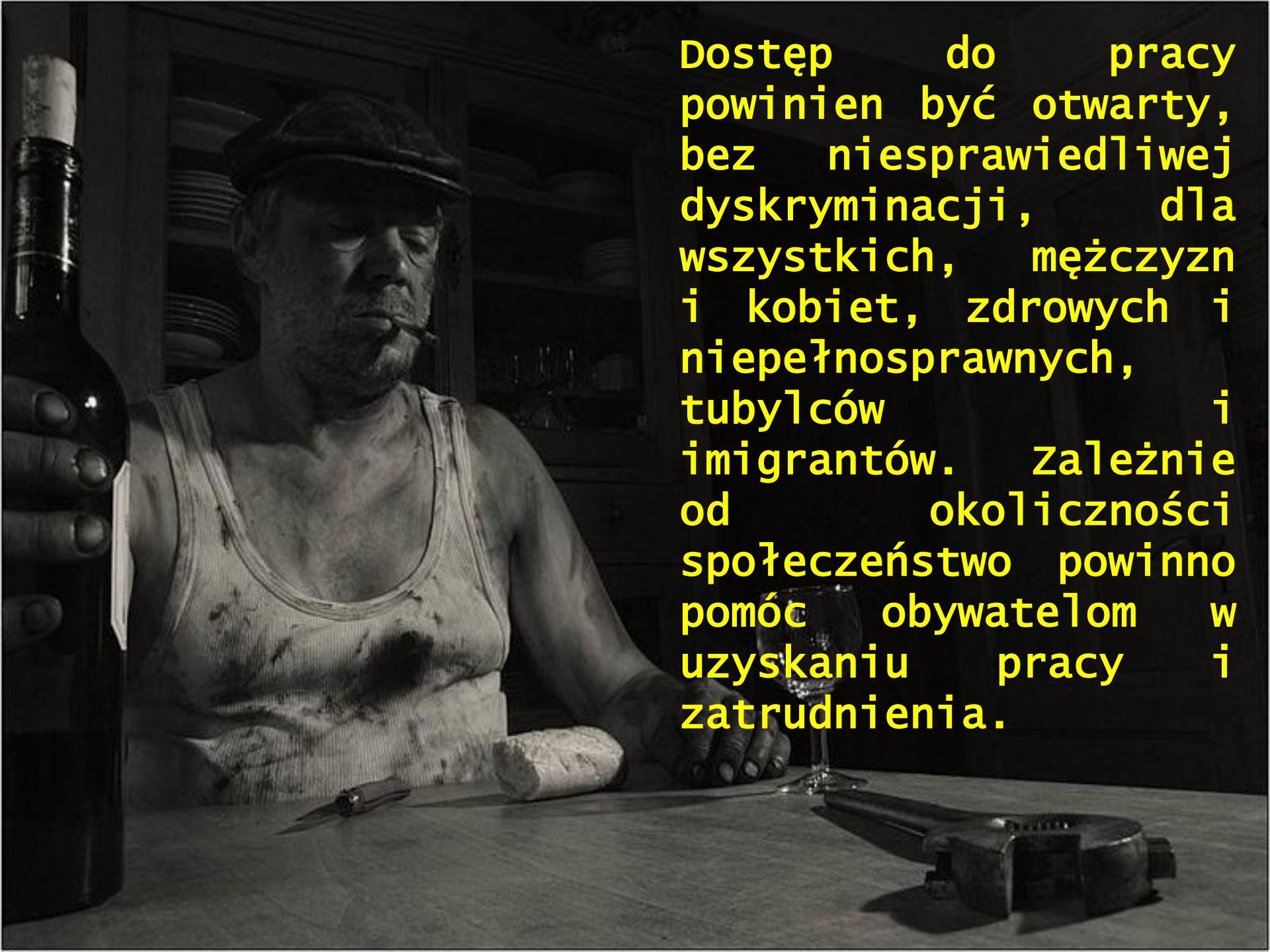
Siódme przykazanie zakazuje czynów lub przedsięwzięć, które dla jakiegokolwiek przyczyny – egoistycznej czy ideologicznej, handlowej czy totalitarnej – prowadzą do *zniewolenia ludzi*, do poniżania ich godności osobistej, do kupowania ich, sprzedawania, wymiany, jakby byli towarem.

Praca Ludzka

Praca jest obowiązkiem człowieka (por. 2 Tes 3, 10). Praca może być środkiem uświęcenia, jeśli wykonywać ją będziemy w łączności z Jezusem. Każdy powinien mieć możliwość czerpania z pracy środków do godnego życia. Każdy ma prawo do inicjatywy gospodarczej.

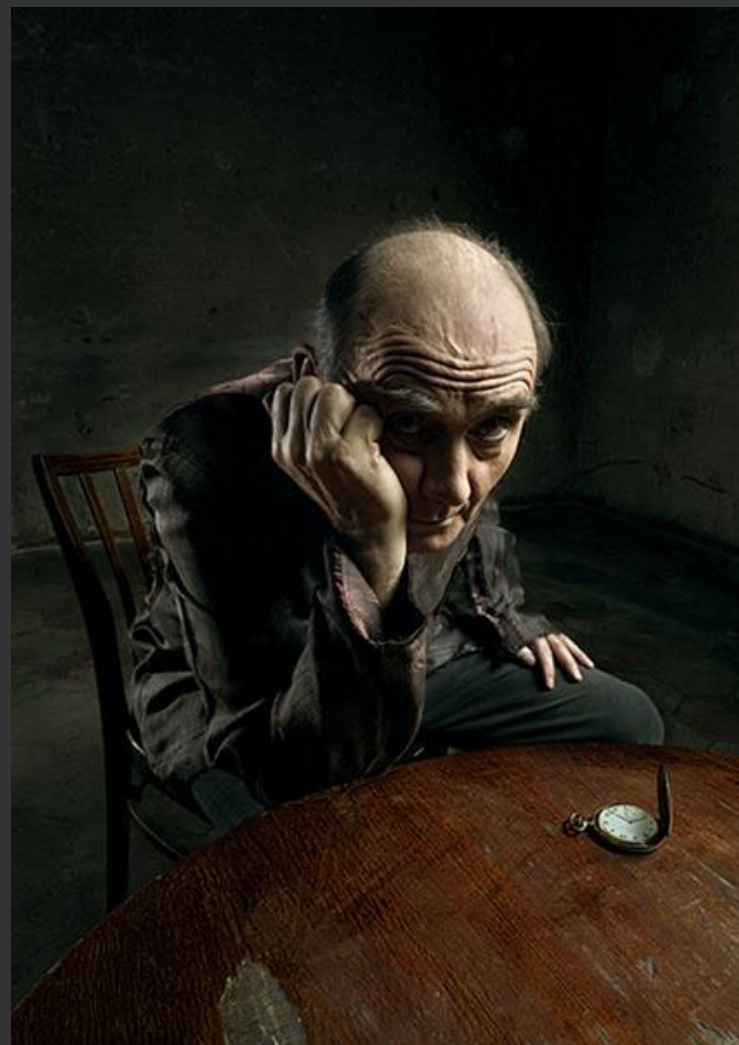
Dostęp do pracy powinien być otwarty, bez niesprawiedliwej dyskryminacji, dla wszystkich, mężczyzn i kobiet, zdrowych i niepełnosprawnych, tubylców i imigrantów. Zależnie od okoliczności społeczeństwo powinno pomóc obywatelom w uzyskaniu pracy i zatrudnienia.

Strajk jest moralnie dozwolony, jeśli jest środkiem nieuniknionym, a nawet koniecznym, ze względu na proporcjonalną korzyść. Jest nie do przyjęcia, gdy towarzyszy mu przemoc lub też gdy wyznacza mu się cele bezpośrednio nie związane z warunkami pracy lub sprzeczne z dobrem wspólnym.

Siódme przykazanie odnosi się także do niesienia pomocy innym. „Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie” (Mt 5, 42). Mówimy tu o uczynkach miłosierdzia wobec ciała:

- 1) Głodnych nakarmić;
- 2) Bezdomnym dać dach nad głową;
- 3) Nagich przyodziać;
- 4) Chorych i więźniów nawiedzić;
- 5) Umarłych grzebać.

Dziękuję za uwagę!

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl